

Анна Покровская

ТАЙНИ НА ИСТОРИЯТА

ЛЮБОПИТНИ
И ШОКИРАЩИ
ФАКТИ ЗА ХОРА
И СЪБИТИЯ

ТАЙНИ НА ИСТОРИЯТА

**ЛЮБОПИТНИ И ШОКИРАЩИ ФАКТИ
ЗА ХОРА И СЪБИТИЯ**

Автор: Анна Покровская

Превод: Татьяна Балова

Издателство „Паритет“, София

256 стр.

Тайните и загадките на историята съпътстват човечеството от векове. Някои от тях отдавна са разкрити, но все още предизвикват спорове, а други остават неразгадани: за произхода на човека и неговото заселване на Земята; за съществуването на древното царство Куш; за испанските съкровища, извадени от дълбините на океана; за мистерията на делфийския оракул. Тази книга разказва и за интересните съдби на редица легендарни личности от миналото: Александър Велики, Иван Грозни, крал Артур, Ейбрахам Линкълн, Александър I. Застъпените събития са свързани с най-различни области от човешкия живот: от мистичните и необясними явления до тайнствените истории на древните цивилизации. Всички те обаче винаги са свързани с тайна, забулена в мистерии, т.е. с онова, което най-много привлича всеки един от нас.

**За поръчки на книги от сайта
www.paritetbf.com – 20% отстъпка.**

Всички права са защитени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизведена в каквато и да е форма без писменото разрешение на притежателя на авторските права.

ISBN 978-619-153-530-9

СЪДЪРЖАНИЕ

Първа част

ТАЙНИ НА НАРОДИТЕ ОТ ДРЕВНОСТТА	5
Произходът на човека:	
Нови разкрития и тайни.....	7
Възход и падение на финикийската цивилизация ..	19
Загадки и открития в царство Куш	30
Защо древните цивилизации са правили лабиринти?	41
Спартанците не са убивали новородени	50
Седемте чудеса на Древния свят	60
Загадката на храма в Делфи	74

Втора част

ТАЙНИ, СВЪРЗАНИ С ВЕЛИКИ ЛИЧНОСТИ	81
Къде е гробът на Александър Македонски	83
Как Ханибал прекосява Алпите?	96
Кралицата на друидите Будика.....	108
Крал Артур и чудния остров Авалон	116
В търсене на гроба на Чингис Хан.....	127
Защо цар Иван е убил царевич Иван?.....	135
Убийството на Линкълн: сбъднато пророчество....	143
Тайната на Каспър Хаузер:	
Германският Маугли от кралското семейство	154
Тайната за смъртта на Александър I.	
Кой всъщност е старецът Фьодор Кузмич?	167

Трета част

ТАЙНИ, СВЪРЗАНИ СЪС СЪКРОВИЩА	179
Тайната на Джокондата	181
Най-голямата френска камея	192
Тайната на британската корона.....	201
Легенди и тайни за диаманта Санси.....	208
Съкровищата на Непобедимата Армада.....	219
В търсене на Елдорадо	229
Изгубените скъпоценности на Романови.....	242

Първа част
ТАЙНИ НА НАРОДИТЕ
ОТ ДРЕВНОСТТА

„Не оцелява най-силният, нито най-интелигентният, а този, който най-добре се адаптира към промените.“

Чарлз Дарвин

„Човекът, с всичките си благородни качества носи в телесната си рамка неизличимия печат на своя по-низш произход“

Чарлз Дарвин

Произходът на човека: Нови разкрития и тайни

С произхода на човека са свързани много тайни, но най-важните въпроси са: „Кога е станало всичко?“ и „Как е станало всичко?“ Има две основни обяснения за произхода на човека. Първо – религиозното. Всяка религия проповядва, че човек е създаден от боговете или от Бог. От глина, камък, вода – вариантите са безброй. Но всички те отричат едно – еволюцията. Второто обяснение е научно или т.нар. еволюционно. Учените предполагат, че човекът е произлязъл от приматите, които са подобни на маймуните, през продължителен период от милиони години, чрез еволюция в резултат на естествения отбор. Всяка религия отброява древността на човешкия род по свои закони. Според християнската догма това е станало преди около седем хиляди и петстотин години. Докато науката смята, че нашите предци може да бъдат наричани хора от последните тридесет-четиридесет хиляди години насам. Хората от тогавашните времена, които са откривани в различни гробници, археолозите наричат *кроманьонци*: ако поставим един до друг кроманьонец и съвременен човек трудно ще можем да ги различим.

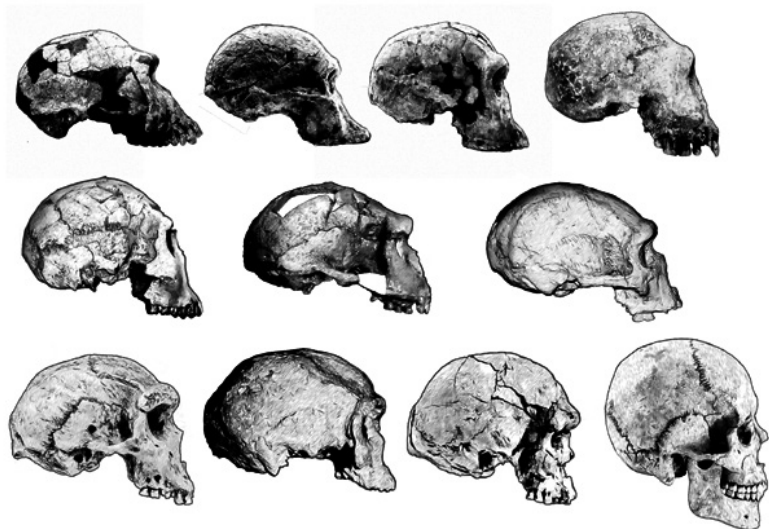
Още през XVIII в. учените са смятали, че нито хората, нито животните на Земята са се променили. Според Чарлз Дарвин животните се променят, за да може по-добре да се нагодят към климата или към променящите се условия на живота. Освен това Дарвин предполага, че човекът е произлязъл от маймуната. Вярно, че това не означава, че хората са произлезли от една от маймуните, каквито има и днес, че човекът и маймуната са имали някакъв общ предтеча. Това наричаме „липсващото звено“.

В края на XIX в. един от последователите на Чарлз Дарвин, холандският лекар Дюбоа, който работи на ос-

тров Ява, намира част от череп на непознато същество, чийто мозък е бил по-развит от този на маймуната, зъбите му са били по-скоро човешки, отколкото маймунски, и най-вероятно той е ходел на два крака. Дюбоа нарича находката си *питекантроп*, тоест човекоподобна маймуна. Каква е била първата крачка по пътя на превръщане на маймуната в човек – това разкриват някои от разкопките в Африка, където особено важни и интересни открития правят археолозите от семейство Лики. Там са намерени първите австралопитеки или иначе казано южни маймуни. Те са били с малки размери, можели са да се движат на задните си крайници, по време на лов да използват тояги и камъни и дори да правят примитивни оръдия от камък. Още една стъпка по-близо до човека е „*Homo habilis*“ – т. нар. „сръчен човек“.

Днес се смята, че възрастта на човекоподобните маймуни от Африка е над три милиона години. Точно тогава започва човешката еволюция. А първобитните хора, именно хора, а не човекоподобни маймуни, се появяват по-късно, преди стотици хиляди години. Местообитанията им не се ограничават с Африка. В Китай например е съществувал синантропът, т.е. китайският човек. Той е можел да прави каменни оръдия и да ходи на лов за едри животни. Кости на подобри първобитни хора са намерени в Европа, в Сибир, в Палестина, но не и в Америка.

Ледниковият период променя живота на Земята. Добре, че първобитните хора вече са се обличали в кожи, умеели са да поддържат огън в пещерите и да ловят едри животни. Постепенно първобитните хора, които обикновено наричаме неандерталци (по името на германското селище Неандертал, близо до което за първи са намерени кости от такива хора), се разпространяват из целия свят. Неандерталците са били дребни на ръст, набити, с превита осанка, с големи околоочни дъги, ниско чело и почти без брадичка, но мозъкът им не отстъпва на нашия

Черепи на хуманоиди (отляво надясно, отгоре надолу): Ardipithecus, африкански австралопитек, Сръчен човек, Работещ човек (Грузия), Работещ човек (Източна Африка), Homo Erectus, Хайделбергски човек (Франция), Хайделбергски човек (Южна Африка), Homo helmei, Homo sapiens idaltu, Homo sapiens sapiensv

почти по нищо. Те са погребвали умрелите си роднини. Никое животно не разбира какво е смъртта, само човека го осъзнава. Никое животно не се сееща да скрие тялото на мъртвия си съплеменник в земята. Което значи, че при неандерталците е започнала да се заражда религия и представа за отвъдното. Доскоро учените смятаха, че съвременните хора са произлезли от неандерталците. И когато в учебниците рисуват прадедите на човека, последен в редицата е неандерталецът. Но се оказва, че неандерталците са живеели в съседство с *кроманьонците*. Така се наричат преките ни прадеди (според мястото на първите находки край френското село Кро Маньон). Смята се, че те са се появили преди около петдесет хиляди

години, когато главна раса или човешка порода са били неандерталците. Тайната за появата на кроманьонците още не е разгадана. Проучванията продължават.

Какво е станало с неандерталците? Най-късните находки показват, че те сякаш са престанали да се развиват. Макар и голям, мозъкът им е бил по-примитивен от нашия, затова ние сме усвоявали знанията по-успешно. А това значи, че когато са се променяли условията им на съществуване, неандерталците не са могли да се пренастройват, да се нагаждат, да измислят нови начини на живот. Неслучайно най-късните представители на това племе са по-ниски и по-примитивни, отколкото неандерталците от периода на разцвета. Освен това разшифрованият генетичен код на неандерталците показва, че в генетично отношение съвременните хора и неандерталците се различават до такава степен, че може да кажем, че са имали общ предтеча, но преди около 600 хиляди години пътищата им са се разминали. Неандерталците са страничен и прекъснат клон от еволюцията.

Преди около тридесет и пет хиляди години те са изчезнали от лицето на Земята. И в пещерите или по доскорошните им местообиталища вече са живеели кроманьонци. Така в еволюцията си човекът е напреднал с милиони години и е оглавил царството на живите същества на земята. Но дали това наистина е победа?

Постепенно се трупат все по-нови факти, които говорят за здравите ни роднински връзки с висшите маймуни. Например в структурата на белтъчините, нуклеиновите киселини и генетичния ДНК код. Най-голямата принципна разлика на човека е големият обем на главния му мозък спрямо размерите на тялото. Благодарение на многобройните гънки и бразди по кората на човешкия мозък (която се смята за основно вместилище на разума) той се различава от маймунския още по-съществено. Това служи на учените за основание да поставят хората на самия

Реконструкция на Homo erectus от черепа на Сангиран 17. Ява, преди 1 милион години. Автор – Роман Евсеев

връх на биологичната еволюция. При нас най-висш е показателят, наричан *цефализация* (от гръцкото „кефали“ – глава). Ние сме с най-развити глави и мозъци, най-разумни. Развитият мозък е позволил на човека да господства в биосферата, да покорява всички останали животни, да стигне до космоса, да овладее атомната енергия и дори да създаде изкуствен интелект! И така кръвното и генетичното родство на човека с висшите маймуни и цефализацията се потвърждават от научните данни; не ни е известен нито един факт, който да го оборва. Човекът е сътворен, и то много бавно, на лоното на биосферата. Нататък започват проблемите и главоблъсканиците.

Прекалено големият и сложен мозък ни носи много страдания. Най-безнадеждното от тях е свързано с това, че съзнаваме неизбежността на смъртта. При никои животни няма такива многообразни и отвратителни извращения,

антиобществени прояви, злоба и омраза към себеподобните (дори към себе си), както при човека. Почти всички технически човешки постижения носят вреда на повечето членове на обществото и на останалите земни обитатели. Какво по-нелепо от този самоубийствен разум?

Необясними са и механизмите, движещите сили на цефализацията. Именно най-цефализираните (за времето си) форми са измирили по-бързо от другите. Всички наши непосредствени предци, които са превъзхождали другите примати с размерите на мозъка си, са измирили до крак. Никакви математически изчисления не потвърждават хипотезите, че усложняването на организма и по-специално на мозъка, е можело да става чрез естествен отбор на случайни отклонения (мутации) от дадена „норма“. След подобни математически упражнения известният индийски астрофизик Викрамасингхе стига до следния извод: „Поскоро ураган, преминал през гробище за стари самолети, ще сглоби чисто нов суперлайнер от парчетата метал, отколкото животът да възникне от собствените си компоненти в резултат на случайни процеси“.

Но и това не е всичко. По ниво на цефализация делфините и дори някои представители на безгръбначите със смешното название „главоноги“ (цефалоподи) не отстъпват на човека. Преди повече от 200 милиона години тези мекотели са станали безспорни рекордьори по цефализация. Но времето е спряло в „прогресивното“ си развитие, и това им е позволило да доживеят до нашата епоха.

Дали хипертрофираният човешки мозък не означава скорошно измиране на дадения вид? Зародишите на маймуните и дори техните деца приличат на човеци повече, отколкото възрастните екземпляри. Но после маймуните изостават и придобиват ярко изразени „животински“ черти. Сякаш природата ги съветва: по-полека, да не стане по-лошо! По данни от палеонтологията средният обем на главния мозък и коефициентът на цефализация (от-

Отляво е черепа на неандерталец, отдясно на кроманьонец. Обърнете внимание на очните кухини! Неандерталците са имали големи очни кухини. Проучванията обаче не разкриват пряка връзка между размера на очните кухини и очите при хуманоидите. Съвременните жители на север – собствениците на големи очни гнезда – изобщо не се различават с големи очи.

ношението между теглото на мозъка и телесното тегло) нараства ускорено преди неандерталците, които са измрели преди около 35 хиляди години. После тези показатели намаляват. Тогава кое преобладава в човешката еволюция: дали прогресивното развитие или деградацията?

В света няма случай на спонтанно зараждане и устойчиво развитие в посока от просто към сложно. Техническият прогрес и човешкото развитие протичат благодарение на целенасочените усилия на хората и тяхната разумна трудова дейност. За сметка на кое? За сметка на природните ресурси, което води до деградация на биосферата. Последното твърдение не е голословно. Изчисленията за изразходваните енергия и материали показ-

ват, че човечеството разрушава, „разяжда“ околната природна среда почти на 95%. През последните десетилетия с невиджани темпове измират много видове животни и растения. През краткото си царуване на планетата съвременният „разумен човек“ е изтребил стотици видове едри гръбначни. Възникването на пустини, деградацията на ландшафта, общата криза в биосферата – такава е прекомерната цена на човешката цефализация. Тогава за какво говорим – за прогрес или за регрес? В теорията за произхода на човека има много неясни неща и тя изглежда стройна само в учебниците. Ето някои все още необясними факти.

Напоследък учените са успели да получат нови доказателства, че роднинската ни връзка с висшите маймуни и изкопаеми видове от рода *Homo* са твърде преувеличени.

Група японски учени са приключили със сравнителните си проучвания на генетичните особености на човека и 5 вида висши маймуни. Според тази методика степента на родство на видовете се определя от приликата между кодираните признаци на молекулярно ниво. Изследователите са взели предвид и средната скорост, с която настъпват едни или други генетични промени. Това им е позволило да изчислят времето, необходимо за тези промени. И според показанията на този молекулярно-генетичен часовник горилите са се разклонили от общия първичен ствол на висшите маймуни преди около 7-8 милиона години. Малко по-късно са се обособили и други от изследваните видове. За човека показателят представлява около 5 милиона години. Ако вземем за база тези данни, напълно е възможно да очакваме нови находки на предци на съвременния човек в по-древни геоложки пластове. Накратко казано нашето общочовешко родословно дърво започва да изглежда все по-древно. Според научните данни от началото на века за произхо-

да на човека от примитивните човекоподобни форми са били необходими около 0,5 милиона години. Сега тази цифра е десет пъти по-голяма.

Понякога традиционните методи за антропологични изследвания също ни поднасят изненади. Например неотдавнашната находка на останки от дъвен човек в пещерата Алтамура близо до италианския град Бари. Според италианския учен В. Песче-Делфино, той е бил висок 160-165 см и видът на черепа му може да означава, че е имало преход от архантропите¹ към неандерталците. Подобни хора са обитавали Европа преди повече от 250 хилядолетия. Дали в крайна сметка тези непознати не са изместили неандерталците и не са станали наши непосредствени предци? Засега няма отговор. И още. Не бива да забравяме, че макар всички известни изкопаеми да са хоминиди и наши сродници, все пак не може да ги смятаме за наши родоначалници. Най-вероятно е те да са измрели още по времето на неандерталците или дори преди това.

Според научните виждания цъфтящите растения са възникнали на земята преди 100 милиона години. Във Венецуела е намерен цветен прашец в пластове на възраст 2 милиарда години. Науката не коментира. През 1852 година при взривяване на скални образувания на 600 милиона години и на дълбочина 4,5 м. в щата Масачузетс е намерен метален съд, който е неимоверно красив, изящен и украсен с фина резба. А съгласно теориите тогава на Земята не е имало не само хора, но дори гръбначни.

¹ Архантропи – събирателно наименование на най-древните изкопаеми хора. Разглеждани са като втори етап от човешката еволюция след австралопитеките. Предшественици на неандерталците. Към архантропите се отнасят питекантропите, синантропите, хайделбергският човек и др. Въпреки морфологичното им разнообразие те принадлежат към вида „изправен човек“ (лат. Homo erectus) – Б. ред.